

Lynx of poema?

Toen ik de foto's van lynx-spo-
ren zag in Zoogdier 7(3), op
pagina 33, viel me meteen iets
op. Ik had de rest van het blad
toen nog niet gezien. De spo-
ren van lynxen zoals ik die tot
nu toe in Noorwegen gezien
heb, zijn zoals die op de foto
uit Slovenië: de teenkussentjes
zijn relatief klein ten opzichte
van het middenvoetkussen, en
de afstand van middenvoetkus-
sen tot teenkussentjes is rela-
tief groot. Dit is niet het geval
met de prent van nabij Epen.



Hier zijn de teenkussentjes
relatief groot en liggen ze dicht
tegen het middenvoetkussen
aan.

Achterin Zoogdier stond het
bericht van de waarneming van
de loslopende poema. Als je
poema-prenten vergelijkt met
lynx-prenten, in een ameri-

kaans dierspoorenboekje, dan
vormen bovengenoemde ken-
merken juist het verschil tussen
poema en lynx! Ik denk dus,
dat de sporen die Sim vond in
Zuid-Limburg met grote waar-
schijnlijk niet van een lynx zijn
maar van een poema.

*Jeroen van der Kooy, e-mail:
jeroenvk@fagerborg.vgs.no.*

Reebok op Rottumerplaat

Op de Nederlandse Wadden-
eilanden wordt de ree
Capreolus capreolus slechts in-
cidenteel waargenomen. Al-
leen op Ameland is een popu-
latie aanwezig. Hoewel de
eerste bok hier waarschijnlijk is
komen overlopen vanaf het
vasteland, zijn daarna enkele
dieren uitgezet.

Sinds 1988 werken wij in
voorjaar en zomer voor

Staatsbosbeheer als bewaker/
vogelwachter op Rottumer-
plaat. Van Rottumeroog en
Rottumerplaat waren ons
alleen waarnemingen van
reeën bekend van Rottumeroog: een bok op 19 mei 1988 en
verse sporen op 26 mei van het-
zelfde jaar. Onze eerste eigen
confrontatie met een ree, op
Rottumerplaat, was op 2 mei
1989. Op deze datum werden
wij er door medewerkers van
Rijkswaterstaat op geatten-
deerd dat er op het strand een

dode ree lag. Het bleek een bok
te zijn, die al geruime tijd dood
was (zie foto).

Op 5 mei 1996, rond 10 uur 's
morgens, zagen we vanaf de
uitkijktoren aan de oostzijde
van het eiland een reebok
lopen (krtc. 228-617). Hij liep
hier rustig rond op de met
helm begroeiende zuidhelling van
de stuifdijk. Een aantal malen
zagen we hem van de aanwe-
zige ligusterstruiken eten.
Tijdens een latere inspectie
vanaf de uitkijktoren werd om



20:30 uur de ree weer opgemerkt. Hij liep enkele kilometers ten zuiden van het eiland over de drooggevalen zandplaten van het wad, in zuidelijke richting. Ook vanaf Rottumeroog werd de terugtocht naar het vasteland waargenomen, door onze collega's aldaar. De zuidelijke koers werd ook aangehouden na het overzwemmen van een brede geul van het Boswad. Door het snel opkomende water werd hij een eind in westelijke richting meegesleurd. Na weer op een droge zandplaat te zijn aangekomen, liep hij zo ver terug richting

Dode reebok op Rottumerplaat, 2 mei 1989. Foto Giny Kasimir & Date Lutterop

oost, dat hij de oorspronkelijk gevolgde zuidwaartse richting kon hervatten. Steeds vaker kwam hij nu geulen tegen die overgestoken moesten worden. Zwemmend was hij, mede door de invallende duisternis, nog nauwelijks door ons te volgen. We vermoedden dat hij, toen we om 21:45 uur de waarneming staakten, ongeveer halverwege het vasteland was. De

kortste afstand tussen de zuidrand van het eiland en de Groninger dijk bedraagt 12 kilometer.

Ons vermoeden dat de ree de oversteek niet zou halen werd waarschijnlijk bevestigd op 21 mei 1996. Aan de westrand van de Boschplaat, een grote zandplaat aan de zuidkant van het eiland, vonden we op enkele tientallen meters van een aangespoelde dode bruinvis *Phocoena phocoena*, ook in de vloedlijn, een dode reebok.

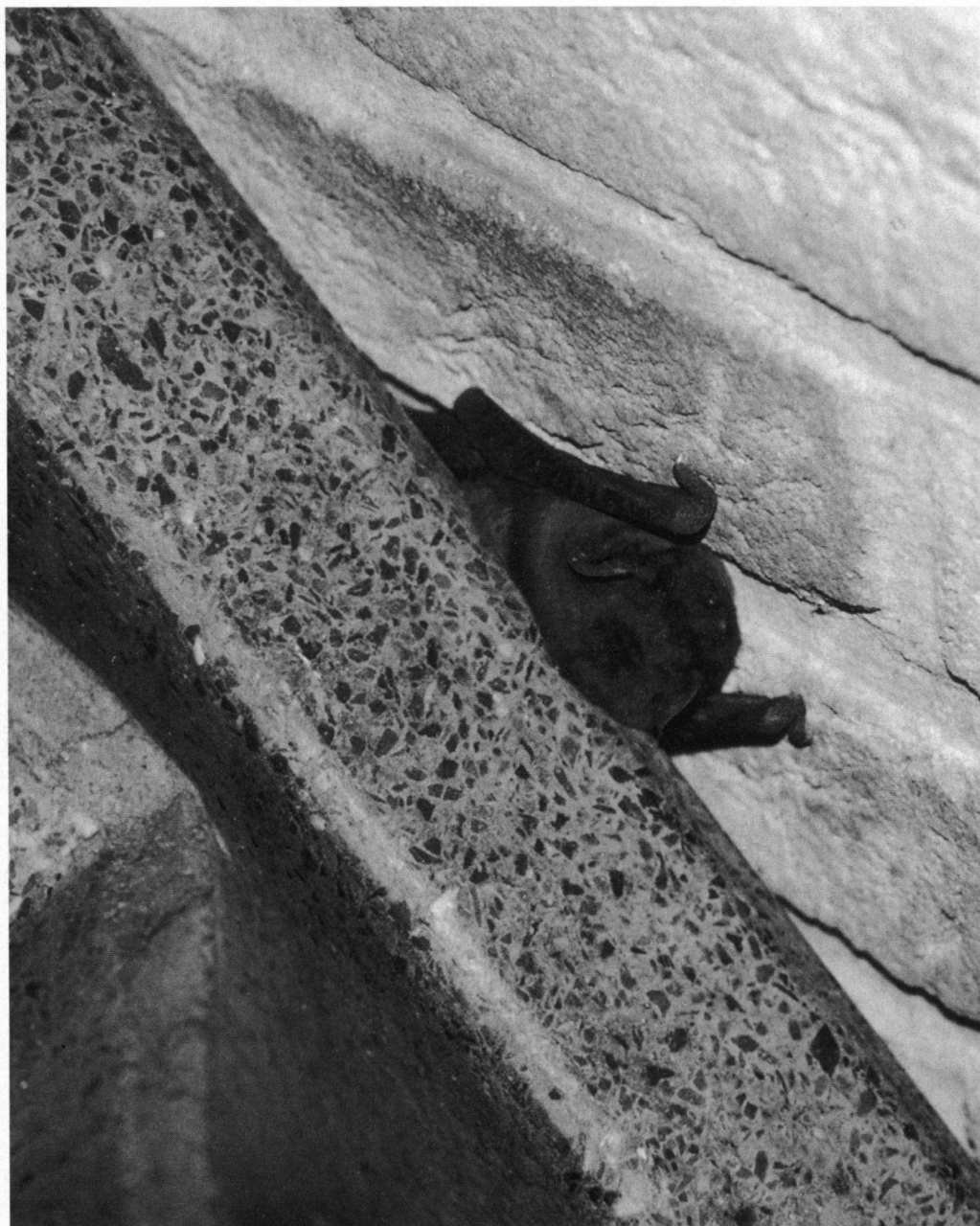
Date Lutterop & Giny Kasimir, Lopsterweg 31, 9921 RN Stedum (NL)

Rosse vleermuis in flat

Op zaterdag 1 maart 1997 ontdekte ik een grote vleermuis onderin het trappenhuis van een flat in Voorschoten, Zuid-Holland (krct. 91.1/461.1). Het dier zat horizontaal in de nauwe ruimte tussen de trap en

de muur, half weggekropen (zie foto). Een nacht lang probeerde ik de deur een beetje open te laten, zodat hij kon wegvliegen, maar dat bleek met zoveel passerende mensen niet te doen. Steeds weer was de deur dicht. Soms zat hij open tegen de muur, blijkbaar sliep hij dus niet steeds. Onder de trap zit

een meterkast, misschien had hij eerst daarin gezeten. Op 4 maart heb ik hem maar in een doosje gedaan en naar Wassenaar gebracht, waar hij door Jaap Mulder werd gedetermineerd als rosse vleermuis (*Nyctalus noctula*). Kort nadat we hem buiten hadden opgehangen, vloog hij weg.



Het komt niet zo heel vaak voor dat rosse vleermuizen, die echte boombewoners zijn, in gebouwen worden aangetroffen. Bekend is de kraamkolonie in een grote schoorsteen in Naarden. In de zojuist verschenen 'Atlas van de Nederlandse vleermuizen' staat, dat in Nederland nooit overwinterende dieren in gebouwen gevonden werden. Misschien heeft

Rosse vleermuis, weggekropen tussen muur en trap. Foto Annelies 't Hooft

ook dit dier niet de hele winter in de flat gezeten, maar het zou wel heel goed kunnen. Normaal gesproken kan een vleermuis nergens naar binnen, maar afgelopen herfst werden

de ramen van de flat, ook die van de trappenhuisen, vervangen door dubbel glas, waarbij 's nachts wel eens een gat open bleef. Een andere mogelijkheid is, dat dit exemplaar met het zachte weer in februari heeft rondgevlogen en op de een of andere manier toch de flat binnengevlogen is. Wie zal het zeggen?

Annelies 't Hooft